

χούσης ταύτης οίκογενείας τῶν φυτῶν, ἥς ἡ ἱστορία παρέχει ἡμῖν ἐν τῶν τὰ μάλιστα ἀσυνήθων παραδειγμάτων τῆς μιμητικῆς ἰδιότητος ἦν περ ἔδειξε ποτε ὁ ἄνθρωπος. Χωρὶς νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ πολλάκις ἀμφισβητηθέντος περὶ τῶν τοῦ ταβάκου (*Nicotiana tabacum*) ἐπὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων ἐποχῆς τινος ζητήματος δυνάμεθα νὰ διασκεφθῶμεν, ὅτι ἡ παραδοχὴ αὐτοῦ ὡς μέσου διασκεδάσεως ἦν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος τῷ συνήθει τῆς προόδου νόμῳ. Ἡ ἔξις τοῦ καπνίζεῖν τὰ φύλλα αὐτοῦ, ἀντὶ κατὰ πρῶτον νὰ ἐπικρατήσῃ παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι καὶ οὕτω νὰ διαδοθῇ τοῖς βαρβαρωτέροις, ἀπ' ἐναντίας παρελήφθη ἀπὸ τῶν νῦν ἀγρίων καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς τὰς ὑψίστας τάξεις τῆς λίαν ἐξευγενισμένης κοινωνίας. Μεγάλαι ὑπάρχουσιν αἱ ἀμφισβολαὶ περὶ τῆς γενεθλίου αὐτοῦ χώρας· ἀλλ' εἶνε βέβαιον, ὅτι πρῶτον οἱ Ἀμερικανοὶ μετεχειρίσθησαν αὐτὸν κατὰ τὸν πασίγνωστον ἤδη τρόπον αὐτοὶ οὗτοι ἀπεκάλεσαν τὸ φυτὸν *petun* (πετούν) καὶ *yali* (γιάτι) ἀλλ' οἱ Εὐρωπαῖοι παρέλαβον τ' ὄνομα ἀπὸ τῶν ἐξ ἀργίλλου κατεσκευασμένων καπνοσφυρίγγων αὐτῶν (*to bacco*). Κατὰ δημώδη τινὰ πλάνην φρονεῖται, ὅτι ὁ σίβ-Ουάλτερ Ῥάλλεγ πρῶτος εἰσήγαγεν αὐτὸν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλ' ὁ Κάμδεν δίδωσι τὴν τῆς προτερήσεως δάφνην Κωτίνι Ῥάλφω Λάνη καλουμένῳ, ἐν ᾧ ἕτεροι πάλιν διαμφισβητοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἀξιώσεων τοῦ *Sir F. Drake*. Εἶναι δὲ πασίγνωστον πόσας ἀπαγορεύσεις ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἀπῆντησεν ὑπὸ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων καὶ πῶς οὐδὲν ἦττον ἐν ἀπιστεύτῳ βραχεὶ χρόνῳ διεδόθη καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶν ἐν ἀπλοῦν ἐπὶ ἀληθῶς παραδόξου οἰκογενείας φυτῶν. ἀλλ' εἰς πολλοὺς τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφορμὴ μελέτης καὶ σκέψεων, εἰς πλειόνων δ' ἔτι τὴν μνήμην ἀνακαλέσει τοὺς ἐπιτετηδευμένους μὲν, ἀλλ' ὠραίους τοῦ Κουλεύου (*Cowley*) στίχους.

Ἄν ἡδυνάμεθα νὰ διανοίξωμεν καὶ ἀνυψώσωμεν τὰ ὄμματά μας

Πάντες ἡμεῖς, ὡς ὁ Μωϋσῆς, ἠθέλομεν
διτθεῖν
Καὶ ἐν τινὶ ἔτι βάτω, τὴν ἀκτινοβό-
λον θεότητα.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

E. A.

ΠΕΝΤΕ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΣΜΥΡΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ.

4

ΒΟΥ ΔΗ
ΔΗ ΜΟΣ

ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ
ΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΒΑΓΟΡΑ
ΝΟΜΟΣΒΝΙΚΟΛΑΟΣΛΠΟΛ
ΩΝΙΟΥΤΟΥΜΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣΔΙΟΚΛΗΣ
..... ΟΥΕΡΑΜΝΑ

ἤτοι

Βουλῇ. Δῆμος. Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀπολλοδώρου τ(ὸ δεύτερον) Ἀγορανόμος (δὲς) Νικόλαος Ἀπολ[λ]ωνίου τοῦ Μηνοδώρου. Ἀγορανόμος Διοκλῆς [δεῖνος τ]οῦ Ἑραμνᾶ. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀντέγραψα ἐκ πλακῶς εὕρισκομένης εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Κ. Νικολάου Σάββα καὶ ἀνακαλυφθείσης ἐσχάτως ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου. Ἐξ αὐτῆς μανθάνομεν δύο ἑτέρους ἀγορανόμους τῆς Σμύρνης ἐκτὸς τῶν δύο γνωστῶν τοῦ Π. Φλ. Ὀνησίμου Πατερνιανοῦ καὶ τοῦ Κλ. Παυλίνου, τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς ὑπ' ἀρ. 3193 καὶ 3201 ἐπιγραφαῖς τῆς Συλλογῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Βοικχίου. Ἀγορανόμους τῆς αὐτῆς πόλεως ἐκ σταθμῶν ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ δόκιμος ἤδη ἀρχαιολόγος Κ. Ἀθ. Παπαδόπουλος, ὁ Κεραμεύς. (Βλ. Περὶ τῆς ὁλκῆς τῶν ἀρχαίων Σμυρναϊκῶν σταθμῶν τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. — Περὶ τινος μήτρης σταθμῶν. — Πρόδος. ἀρ. 629.)

2

ΓΛΥΚΙΝΝΑ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΔΕΓΥΝΗ
ΟΔΗΜΟΣ

ἦτοι

Γλύκιννα Ἀπολλοδώρου. Ἀπολλοδώρου
δὲ γυνή. Ὁ Δῆμος.

Ἀντέγραψα αὐτὴν ἐκ πλακῆς ἀνακαλυ-
φθείσης ἐσχάτως ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου
καὶ εὕρισκομένης εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Κ.
Ν. Σάββα.

3

ΟΔΗΜΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΝΔΡΑΓΑΘΟΝΟΝΤΑ ΠΕΡΙΤΗΝ ΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ἦτοι

Ὁ Δῆμος, Διονύσιον Διονυσίου, ἄνδρα ἀ-
γαθὸν ὄντα περὶ τὴν πολ(ι)τείαν καὶ εὐερ-
γέτην τοῦ Δήμου.

Ἀντέγραψα αὐτὴν ἐκ λίθου μήκ. 0,60,
ὑψ. 0,20 περίπου, εὕρισκομένου ἐν τῷ κήπῳ,
ἐνθα καὶ ἀνεκαλύφθη, τῆς οἰκίας τοῦ Οὔσεϊν
ἐφέντη Μουσολοῦ ὀγλοῦ τῆς κειμένης ἐν
Σμύρνῃ παρὰ τὸ Ναμαζιάκι. Τὸ ὑψ. τῶν
γραμ. αὐτῆς εἶναι 0,02. Ἐξ αὐτῆς δὲ γί-
νεται γνωστὸς καὶ ἕτερος εὐεργέτης τοῦ
Δήμου τῶν Σμυρναίων.

4

ΟΔΗΜΟΣ ΟΔΗΜΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΟΥ ΣΩΣΙΚΡΑΤΟΥ
ΤΟΥ ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ

ἦτοι.

Ὁ Δῆμος Ἀρτεμίδωρον Σωσικράτου.—
Ὁ Δῆμος Ἀρτεμίδωρον Σωσικράτου τοῦ
Ἀμφιλόχου.

Ἀντέγραψα αὐτὴν ἐκ λευκῆς πλακῆς,
μήκ. 0,35 ὑψ. 0,30 πλάχ. 0,05 περίπου,
ἀνακαλυφθείσης πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Σμύρ-
νῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ Νταῆ, ἐν
τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὁποίου εὕρισκεται ἤδη. Πρὸς
τὰ κάτω τῆς πλακῆς ταύτης φαίνεται ἀρχὴ
καλοῦ ἀναγλύφου τεθραυσμένου. Τὸ ὑψ.
τῶν γραμ. αὐτῆς εἶναι 0,005.

5

ΟΔΗ
ΜΟΣ

ΑΡΔΗΝΑΜ
ΒΟΣΥΝΙΟΥ
ΓΑΛΑΤΙΣΣΑΝ

ἦτοι

Ὁ Δῆμος Ἀρδήνα(ν) Βασυνίου Γαλάτισ-
σαν.

Ἀντέγραψα αὐτὴν ἐκ λευκῆς μαρμαρίνης
πλακῆς, ὑψ. 0,85, πλ. πρὸς μὲν τὰ ἄνω
0,30, πρὸς δὲ τὰ κάτω 0,35 περίπου, ἀ-
νακαλυφθείσης πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους ἐν
Σμύρνῃ ἐπὶ τοῦ Πάγου καὶ ἐστρωμένης ἤδη
πρὸ τῆς κλίμακος ὀθωμανικῆς οἰκίας κατὰ
τὴν ἄνω συνοικίαν. Τὸ ὑψ. τῶν γραμμάτ.
αὐτῆς εἶναι 0,02. Πρὸς τὰ ἄνω τῆς ἐπι-
γραφῆς ὑπάρχουσι δύο στέφανοι, ὧν μόνον
ὁ πρὸς τὰ ἀριστερά, ὅφ' ὃν ἡ ἐπιγραφή, φέ-
ρει ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ κεχαραγμένα τὰ
γράμματα ΟΔΗΜΟΣ, τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ
ἀνεπιγράφου ὄντος. Ἡ σπουδαία αὕτη διὰ
τοῦς Γαλατολόγους ἐπιγραφή μᾶς γνωστο-
ποιεῖ δύο ἄγνωστα Γαλατικὰ κύρια ὀνόμα-
τα μὴ ἀναφερόμενα ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Πά-
που.

Γ. Ἐαρινός.